

Matejka Bellè

V SPUŠČANJU LAS

sem šla nabirat lešnike
in zobala sem maline
okušala v vinogradih trgatev
in si iznad
vseh teh stolpnic poželenja
omislila domek
kjer mi burja razčesuje kito
prav na vrhu spet
pleše
zaostalosti

pa kaj
izberem si najobloženější
grozd naslade
v spuščanju las

*

o sanjah se mi sanja
ko je prišel
in sva se ljubila
in ne imela slabe vesti
nad tem nebom
ampak
dajala sem se mu vseeno
v skoraj krvoskrunstvo

ljubila sva se še in še
tudi potem
ko je bil že majhen
vse manjši
in postal moj otrok

*

malo zanemarjen
a srečen
ker sva se ljubila
mimogrede te ošvrknem
da se senca
prav narahlo
a čisto dovolj zgovorno prevrne

hotela bi
da se tudi v njej prepoznaš
in mi o tem poješ
v nedeljo zvečer

rada bi te še enkrat zavrnila
ko me prosiš za roko
ker vem
kakšni mogočni napevi
so tedaj švigali
skozi votle didgeriduje

*

tista čudna vročina
se pa še zmerom prebija
skozi pretekle zaspane misli
o poletu
o dvigu
tudi tvojem
in mojem padcu
na vse nebotičnine majhnosti

nehote si potem popravim
držo nog
in sem
hote že spet sama

s tabo v prepeličjem gnezdu
in sposojenimi jajci kukavice

*

nič hudega
če se tudi tebi veki zožijo

lepo je biti spet v gosteh
in lepo je spet
v vsej tej nasladi omedleti
in še lepše
pokukati v prazno izbico

prihajam
pa le glej
da se ne ustrašiš
moje navidezne moči
šele proti večeru

ker boš šele proti jutru
prisluhnil vsem mojim grehom
ki se stapljajo vate

ljubila tva se se in te
traj poteg
ki je bil v tvojih
se mojih
u poteg in poteg

utrnje mojih grehov
in svetostani ljudi karkoli

*

in tvoj
in tvoj in tvoj